

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνομιλή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη αρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12.50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συνδρομές (δρ την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συνομιλήτης ἂ δὲν προπληρώσει την συνομιλή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περσομένα φύλλα που λιοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

γα του αντικειμενικῶς τραγούδια, τὸν ξεχωρίζει κανένας κατὼς σ' ἄλλα. Ἰδιαίτερα πρέπει ν' ἀναφέρουμε ἀπὸ τὰ ποιήματά του τὴν «Τιτανομαχία», τὴ «Μαγδαληνή» καὶ κείνο ποῦ ἔχει γράψει στὰ παιδιὰ του, ποῦ ἐνῶ τόσο ἐλάτρευε ὁ ποιητὴς δὲν εἶχε τὴν εὐτυχία νὰ τὰ δεῖ πρὶν πεθάνει, γιατί τὴ στιγμή ποῦ αὐτὸς ἐπλήρωνε τὸν ὕστερό του φόρο στὸ Πεπρωμένο, ἐκεῖνα ἐξεπλήρωναν τὴν ἐσπέρη τους ὑποχρέωση στὴν Πατρίδα.

Καὶ πέθανε σὲ μιὰ γωνιά τοῦ νοσοκομείου ὁ μάρτυρας αὐτὸς τῆς ζωῆς καὶ οἱ λίγοι φίλοι του ποῦ τὸν συνώδεψαν ὡς στὸν τάφο εἶχαν στὴν ψυχὴ τους τὸ βάρος μιᾶς ἀληθινῆς λύπης ποῦ ἀλάφρωνε ὁμως ἡ ἐλπίδα τοῦ ἀπάντεχου ἐρχομοῦ τῆς γαλήνης, γιατί κανένας δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθεῖ πὼς ὁ θάνατός του δὲν εἶταν ἡ πιὸ μεγάλη του εὐτυχία!

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

© ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Στὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ δημοσιεύσουμε μιὰ εὐσεβὴ εἰκόνα, τὸν «Ἐθνικὸ μας Ἕμνο», ποῦ μᾶς τὴν ἔστειλε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ὁ κ. Θεόδωρος Τρικογιάννης, σπουδαστὴς τῆς καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημίας τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὴν εἰκόνα του τὴν ἐμπνεύσθηκε ὁ κ. Τρικογιάννης ἀπὸ τὶς δύο πρῶτες στρόφες τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ἕμνου,

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

Τὸ Ὁδεῖο Λότνερ ἐργάζεται ἀντιστοχολαστικά, σοβαρά, τίμια, δίχως κλίκες καὶ ραδιοουργίες καὶ ρεκλάμες, δίχως φαβορίτες καὶ φαβορίτους, καὶ μὲ «ὑπὸ εὐμένειαν» καὶ «ὑπὸ δυσμένειαν», εἶναι μ' ἄλλα λόγια Ὁδεῖο καὶ ὄχι **Ραδιοουργεῖο**, ὅπως τιλοφορήθηκε κάπιο ἄλλο μουσικὸ ἴδρυμα, ποῦ κάτου ἀπὸ τὰ ταβάνια του ἐργιάζει καὶ μαινεται ἡ οπισθία καὶ ἀλληλοφάγωμα. Ἡ κ. Αἴνα φὸν Λότνερ, ἡ φημισμένη πιανίστρα, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, καὶ ὁ κ. Κλεάνθης Ζάνος, ὁ προστάτης κάθε καλοῦ στὸν τόπο μας, ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἀγωνίζονται δέκα χρόνια τώρα νὰ ἐξυψώσουνε σὲ ἀληθινὰ μουσικὸ σχολεῖο τὸ Ὁδεῖο τῆς ὁδοῦ Φειδία, καὶ τὸ καταφέρανε. Καὶ μιὰ ἀπόδειξη τρανὴ, ἡ «Μουσικὴ ἄσκηση» τῆς περασμένης Κυριακῆς, ὅπου μαθητὲς καὶ μαθήτριες τοῦ Ὁδεῖου ἔχτελέσανε, μέσα στὴ γιομάτη ἀπὸ κόσμον διαλεχτὸ σάλα του, στὸ πιάνο, στὸ βιολί καὶ στὸ βιολοντσέλλο, δύσκολα κομμάτια ἀπὸ τὸν Tschaikowsky, τὸ Haydn, τὸν Beethoven, τὸ Chopin, τὸν Goltermann τὸν Brahms, τὸ Mendelssohn κλπ. Ξεχωριστὰ ἄρесе κ' ἐνθουσίασε τὸ «Ave Maria» τοῦ Gounod ποῦ τραγουδήθηκε ἀπὸ τὶς Δες Εὐτυχία Χάγερ καὶ Αἰλὴ Μάισερ καὶ ἀπὸ τὸν κ. Δ. Παπᾶ.

Τὸ Ὁδεῖο Λότνερ ἔχει καταργήσει τὶς ἐξετάσεις. Ἀντὶ αὐτὲς, ἔχει τὶς δημόσιες συναυλίες του, σὰν τῆς περασμένης Κυριακῆς, ὅπου τὴ δουλειά του τὴν παρουσιάζει κάθε λίγο καὶ λιγάκι στὴν κρίση τοῦ κοινοῦ. Μὰ καὶ κάθε μέρα, σὲ κάθε μάθημα, μήπως δὲ γίνεται κ' ἐξέταση; Ἡ κ. Λότνερ διευτύνει οὐσιαστικά, ὄχι τυπικά, τὸ Ὁδεῖο τῆς. Παρακολουθεῖ μὲ μητρικὴ στοργὴ τὴν πρόοδο κάθε μαθήτριας καὶ κάθε μαθητῆ τῆς καὶ ξέρεῖ τί ἀξίζει καὶ τί ζυγίζει ὁ καθένας τους. Μὲ ἄλλα λόγια, δὲν εἶναι διευθύντρια γιὰ τὰ μάτια, καὶ γιὰ ρεκλάμα, γιὰ νὰ τραβάει τετράπαχους μιστοὺς καὶ γιὰ νὰ προσκυνιέται δουρικὰ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς. Οἱ χαρακτήρες μέσα στὸ Ὁδεῖο τῆς δὲν ἐξαχρειώνονται: τὸ ἐναντίο, διορθώνονται οἱ χαρακτήρες ἐκεῖ μέσα. Δὲ μαθαίνουνε μοναχὰ μουσικὴ τὰ παιδιὰ σας στὸ Ὁδεῖο τῆς, παιδαγωγοῦνται κιόλας, ἀνθρωπίζονται. Ἐπειτα συλλογιστεῖτε καὶ τᾶλλο: ἓνα εἰπλωμα τοῦ Ὁδεῖου τῆς ἔχει πέραση καὶ ὄξω, στὴν Εὐρώπη, γιατί ἡ ὑπογραφή «Αἴνα φὸν Λότνερ» εἶναι γνωστὴ σ' ὅλους τοὺς μουσικοὺς κύκλους καὶ σ' ὅλες τὶς μουσικὲς Ἀκαδημίες, καὶ ὄχι μοναχὰ στοὺς δημοσιογραφικοὺς κύκλους τῆς Ἀθήνας.

Γιομάτος ἐνθουσιασμοῦ ἔφυγα τὴν περασμένη Κυριακὴ ἀπὸ τὴ «Μουσικὴ ἄσκηση» τοῦ Ὁδεῖου Λότ-

τηνερ. Καί καταχάρηκα πού στη σάλα του μέσα είδα
καί τόν κ. Παπαδημητρίου, τόν ιδιαίτερο κ' έμπι-
στέντικò γραμματέα τού κ. Γ. Νάζου.

— Νά, συλλογίστηκα, πού και τò Ώδείο τού κ.
Νάζου παρακολουθεί με διαφέρο τις έργασίες τού
Ώδείου Λόττηνερ.

Όταν ή κοινωνία μας άρχινήσει νά σέβεται τήν
έργασία και νά τραβιέται: άπ' αυτήν, κι όχι άπό τή
χυδαία ρεκλάμα, θά βρεθούν και οί άληθινά φιλό-
μουσοι πού θά προικοδοτήσουνε με ήγεμονικές δω-
ρεές τò Ώδείο τής κ. Λόττηνερ. Ίσα με τήν ώρα έ-
νας μοναχά φιλόμουσος ήμπορεί νά καυχιέται πòς
συντρέχει τήν τιμία αυτή δουλειά, έ κ. Κλεάνθης
Ζάνος.

ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ»

ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ζ'.

Ξεκουράσου καταπονημένε. Ζωντάνευσε άρρωστέ.

Χόρευε σακατή πολεμιστή.

Καιμάρωσε Στρατηλάτη τò έργο σου. Μαζύ σου
ταξιδεύει ο νοῦς μου στην ονειρεμένη δόξα. Δέν
τέλειωσες. Σ' ακολουθάω. Τά λόγια μου ίσκιος. Οί
πράξεις σου ψυχή.

Περνοῦμε τò κίστρο.

Ζευγάρια, ζευγάρια τὰ πέταλα τῶν άλόγων γεμί-
σανε σκόνη τήν πεδιάδα.

Άνοιχτε Γιάννενα. Άνοιχτε.

Κύματα κινούν οί σκέψεις μέσα εκεί. Κλίνουν
πιά οί δίγνωμοι Άληπασιάδες στον Έλληνικόν Ό-
λιμπο.

Φτάνει πιά. Σηκωθείτε άπ' τò χῶμα κουρελια-
σμένοι μου εῤζωνοι, άσαλένιοι, και στήστε χορò
γύρω στο λευκό πανί τής παράδοσης πού στέλνει ο
πασάς.

Κάνε πινά βαροῦλα τής λίμνης και θά σέ συ-
νοδέψουν οί δεκαφτά πνιμένες χουσᾱ στοιχειωμένες
δελφίνια.

Άδέρφωσε Σαλονίκη πρòς τὰ Γιάννενα και πλέξ-
τε καιμάρι ονειρευτή νά περάση καις και καις.

Και καθάλλορης μοναδικός, ένας, πασίφανος, ο
Στρατηλάτης.

Φιλιππίδα 21.11.913

Κ. ΦΡΙΑΓΓΟΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ Κ' ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ό άγαπητός Ρωμιόφιλος (άπως τού άρσσει νά ονομά-
ζεται γιατί, λέει, αγαπάει περισσότερο τούς σημερινούς Ρω-
μιούς άπό τούς άρχαίους Έλληνες) δόχτορας κ. Karl Die-
terich, μās έστειλε άπό τή Λιψία ένα γράμμα κ' ένα τρα-
γούδι, χαρακτηριστικά και τὰ δυò τής άγάπης του πρòς
τήν καινούρια Έλλάδα. Μ' ευχαρίστηση μεγάλη τὰ τυπώ-
νουμε δω.

Λιψία 14.3.13 Davidstr, 5.

Άγαπητέ μου κ. Ταγκόπουλε,

Δέν μπορῶ παρὰ νά σās συγχάρῶ κ' έγώ για
τò μεγάλο σας έθνικό σήκωμα πού τò ευχόμενον πάν-
τα, μα δέν τόλμησα νά τò ελπίζω. Δέν μπορῶ νά
σās πῶ, τί ανακούφιση αισθάνομαι κ' έγώ ύστερα
άπό τò καταπλάκωμα τῶν τελευταίων χρόνων. Σās
σφίγγω τò χέρι, γιατί ξέρω πòς ο «Νουμάς», είταν
κ' εκείνος άπό τούς έρροιοδείχτες τού τόπου σας.

Τò αντικρινὸν τραγουδάκι μου ήρθε έτσι άθελή-
τα σήμερα τò πρωϊ και σās τò στέλνω ως άπόδειξη
τῶν αισθημάτων μου.

Γειά σας χαρά σας!

KARL DIETERICH

ΣΤΗΝ ΞΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

(Άπό ένα παλιό της φίλο)

Χαρά σου, μάννα, πού κρατās
Στήν άγκαλιά σου μονομας
Δυò ποθητά παιδιά σου,

Πούταν καιμάρι σου κρυφò
Κ' έλεες: Δίχως αυτὰ τὰ δυò
Πλειά δέν μπορῶ νά ζήσω.

Τώρα νά ζής, μαννούλα μου,
Και νά χλιοχροονίζης
Στήν Κρήτη και στήν "Ηπειρο
Γερά ν' άπακουμπίζης!

Μ' αυτès τις δυò στο πλάϊ σου
Τόν κόσμο μη φοβάσαι,
Γιατί σάν άλλη μιá φορά
Παλλικαρῖνα θάσαι!

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400 - 450 σελίδες)

Συντρομή φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθ. ση: «Grammata» Β. R. 1146. Alexandria (Egypte)

Σημείωση: Τò πρώτο φύλλο, πού τυπώνεται, είναι άφιερ-
ρωμένο στο Μάβιλη (με ανέκδοτα ποιήματα, μελέτη μεγάλη
για τή ζωή του, για τόν άνθρωπο, και γνόμους λογίων κλπ.),
και τò δεύτερο θάναί άφιερωμένο στον πόλεμο.